

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11742/2553

พนักงานอัยการประจำ ศาลแขวงนครราชสีมาโจทก์ บริษัทอุตสาหกรรมท่อน้ำไทย จำกัดโจทก์ร่วม
ท่างหุ้นส่วนจำกัด โคราชชัยจิตร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 134, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 4,
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามรายงานกระบวนพิจารณา ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2546 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 แถลงรับว่าใน
ชั้นสอบสวนพันตำรวจตรี ธ. เป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหาและเป็นผู้สอบคำให้การจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2
ให้การปฏิเสธและลงลายมือชื่อไว้จริงจึงถือได้ว่าการแจ้งข้อหาให้จำเลยที่ 2 ทราบตาม ป.วิ.อ.
มาตรา 134 (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะเกิดเหตุแล้ว แม้จะมีได้มีการแจ้งข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับการกระทำที่จำเลยที่ 2 ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดตาม ป.วิ.อ. มาตรา 134 วรรคหนึ่ง ที่
บัญญัติขึ้นภายหลัง ก็ไม่ทำให้การสอบสวนเสียไป การสอบสวนจึงชอบแล้ว เมื่อจำเลยที่ 2 เป็นผู้
ลงลายมือชื่อส่งจ่ายในเช็คพิพาททั้งสองฉบับ ชำระหนี้ค่าสินค้าให้แก่โจทก์ร่วม ทั้งยังให้ตัวอย่าง
ลายมือชื่อของจำเลยที่ 2 ว่า เป็นผู้มีส่วนจ่ายเช็คในนามจำเลยที่ 1 แก่ธนาคาร ดังนี้
แม้จำเลยที่ 2 จะไม่ได้เป็นผู้ส่งซื้อสินค้าหรือมีหนี้สินใดกับโจทก์ร่วมโดยตรง เมื่อจำเลยที่ 2
ลงลายมือชื่อส่งจ่ายในเช็คพิพาททั้งสองฉบับ จำเลยที่ 2 ก็ต้องรับผิดชอบใช้เงินตามเช็คให้แก่โจทก์
ร่วมในฐานะผู้ส่งจ่าย จำเลยที่ 2 จะอ้างว่าเป็นการลงลายมือชื่อเพื่อเป็นการรับประกันหรือสร้าง
ความน่าเชื่อถือในผลงานในฐานะเป็นวิศวกรโครงการไม่ได้ เมื่อเช็คทั้งสองฉบับเป็นการออกเช็ค
เพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย และธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค
ทั้งสองฉบับ การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นการออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค
จำเลยที่ 2 จึงมีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 4 โจทก์ฟ้อง
ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ส่วนจำเลยที่ 1 ศาลชั้นต้นมีคำสั่ง
จำหน่ายคดีเพราะผู้แทนไม่มาศาล

คำพิพากษา

ระหว่างพิจารณา บริษัทอุตสาหกรรมท่อน้ำไทย จำกัด ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์
ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 (1)ประกอบประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ทุกกรรม
เป็นกระหนาบความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 รวมสองกระหนาบ กระหนาบที่ 1 ตาม
เช็คพิพาทฉบับแรก จำคุก 15 วัน กระหนาบที่ 2 ตามเช็คพิพาทฉบับที่ 2 จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 6
เดือน 15 วัน จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยผู้พิพากษา
ซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกา
วินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ 1 รับเหมาช่วง
งานก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจาก

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ราชสีมา ส.ซัพพลายก่อสร้าง มีจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ราชสีมา ส.ซัพพลายก่อสร้างเป็นวิศวกรโครงการ จำเลยที่ 1 สั่งซื้อท่อน้ำและอุปกรณ์จากโจทก์รวม มาใช้ในการก่อสร้างตามโครงการดังกล่าว และได้ส่งจ่ายเช็ค 2 ฉบับ ฉบับแรกลงวันที่ 15 ธันวาคม 2540 จำนวนเงิน 43,788.39 บาท ฉบับที่สองลงวันที่ 15 มกราคม 2541 จำนวนเงิน 1,047,511.92 บาท โดยเช็คทั้งสองฉบับมีนายพิชัย หุ่นส่วนผู้จัดการของจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ลงลายมือชื่อ และประทับตราห้างของจำเลยที่ 1 เป็นผู้ส่งจ่าย ตามเช็คเมื่อเช็คแต่ละฉบับถึงกำหนดชำระ โจทก์ ร่วมได้นำไปเรียกเก็บเงินแต่ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตาม ฎีกาของจำเลยที่ 2 ประการแรกมีว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยที่ 2 ฎีกาว่าไม่ปรากฏว่ามี การสอบสวนจำเลยที่ 2 ในฐานะผู้ต้องหาโดยการแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่ถูกกล่าว หาว่ากระทำความผิดและแจ้งข้อหาให้ทราบ การสอบสวนจึงไม่ชอบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น เห็นว่า ตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2546 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 แถลงรับว่าใน ชั้นสอบสวนพันตำรวจตรีธนภัทร เป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหาและเป็นผู้สอบคำให้การจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธและลงลายมือชื่อไว้จริง จึงถือได้ว่าการแจ้งข้อหาให้จำเลยที่ 2 ทราบตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะ เกิดเหตุแล้ว แม้จะมีได้มีการแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่จำเลยที่ 2 ถูกกล่าวหาว่ากระ ทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติขึ้นภายหลัง ก็ ไม่ทำให้การสอบสวนเสียไป การสอบสวนจึงชอบแล้ว โจทก์มีอำนาจฟ้อง ปัญหาที่ต้องวินิจฉัย ประการต่อไปตามฎีกาของจำเลยที่ 2 มีว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามฟ้องหรือไม่ จำเลยที่ 2 ฎีกาว่า จำเลยที่ 2 ทำหน้าที่เป็นวิศวกรดูแลโครงการให้นายจ้าง จำเลยที่ 2 มิได้มีหน้าที่สั่งซื้อสินค้าจาก โจทก์ร่วม ไม่เคยสั่งซื้อสินค้าหรือมีหนี้สินใดกับโจทก์ร่วม ไม่เคยทราบฐานะทางการเงินของจำเลย ที่ 1 พนักงานขายของโจทก์ร่วมให้จำเลยที่ 2 ในฐานะวิศวกรโครงการลงลายมือชื่อในเช็ค เพื่อ เป็นการรับรองว่า มีการนำเอาท่อหรือสินค้ามาใช้ในโครงการจริง เป็นการลงลายมือชื่อในเช็คเพื่อ ให้การดำเนินการก่อสร้างโครงการไม่เกิดปัญหา เพื่อเป็นการรับประกัน หรือสร้างความเชื่อถือใน ผลงาน มิได้มีเจตนาสั่งจ่ายเช็คเพื่อชำระหนี้ค่าสินค้าแก่โจทก์ร่วม เห็นว่า เมื่อจำเลยที่ 2 เป็นผู้ ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายในเช็คพิพาททั้งสองฉบับ ชำระหนี้ค่าสินค้าให้แก่โจทก์ร่วมทั้งยังให้ตัวอย่าง ลายมือชื่อของจำเลยที่ 2 ว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งจ่ายเช็คในนามจำเลยที่ 1 แก่ธนาคาร ดังนี้ แม้จำเลยที่ 2 จะไม่ได้เป็นผู้สั่งซื้อสินค้าหรือมีหนี้สินใดกับโจทก์ร่วมโดยตรง เมื่อจำเลยที่ 2 ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายในเช็คพิพาททั้งสองฉบับ จำเลยที่ 2 ก็ต้องรับผิดชอบใช้เงินตามเช็คให้แก่โจทก์ ร่วมในฐานะผู้สั่งจ่าย จำเลยที่ 2 จะอ้างว่าเป็นการลงลายมือชื่อเพื่อเป็นการรับประกันหรือสร้าง ความน่าเชื่อถือในผลงานในฐานะเป็นวิศวกรโครงการหาได้ไม่ เมื่อเช็คทั้งสองฉบับเป็นการออกเช็ค เพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย และธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค ทั้งสองฉบับ การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นการออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค จำเลยที่ 2 จึงมีความผิดตามฟ้อง ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของ จำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

สุริยง ลิ่มสถิรานันท์ · ชูเกียรติ ตันทวิวงศ์ · ประทีป ดุลพินิจธรรมา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th ·

